

Karli Filips

DEČKO
IZ SNOVA

Prevela Magdalena Reljić

alnari
PUBLISHING

Beograd, 2009.

PRVO POGLAVLJE

Roman Čendler ljutito pogleda svog najstarijeg brata Čejsa, tačnije, novčić od 25 centi u njegovoj ruci. Čim su mu javili da njegova majka ima problema sa srcem, Roman je uhvatio prvi avion iz Londona za Njujork. Preko spojenog leta za Olbani, sleteo je na aerodrom DŽFK i iznajmio kola za jednočasovnu vožnju do rodnog Jorkšir Folsa, nadomak Saratoga Springsa, država Njujork. Bio je toliko umoran da ga je svaka kost bolela od iscrpljenosti.

I sada, povrh svega, stres. Jedan od braće Čendler će, zahvaljujući bolesnom srcu njihove majke, morati da žrtvuje svoju slobodu da bi Rejni podario unuča. Novčić će odlučiti koji će od njih trojice preuzeti to breme, mada su u igri samo Rik i Roman. S obzirom na to da se već odužio porodici samim tim što je napustio koledž da bi preuzeo porodične poslove i pomogao majci u podizanju mlađe braće, Čejs neće učestvovati u bacanju novčića – uprkos njegovom stavu da bi trebalo. Želeo je da sve bude ravnopravno, ali Rik i Roman su insistirali da odustane.

Umesto toga, bio je sudija.

„Kaži. Pismo ili glava?“, upita Čejs.

Roman besno baci pogled na neokrećeni plafon, u pravcu stepeništa kuće svog detinjstva, gde se, po naređenju lekara, odmarala njihova majka. Malo pre toga, on i njegova braća stajali su na prašnjavom, uflekanom podu garaže, koja je nazidana na porodičnu kuću. Iste one garaže u kojoj su kao deca držali bicikle i lopte i gde je Roman sakrivao pivo, ubeden da

njegova starija braća to ne znaju. I iste one kuće u kojoj su odrastali i koju je majka održala zahvaljujući Čejsovom napornom radu i novinarskom uspehu.

„Hajde, momci, govorite“, Čejš razbi tišinu.

„Ne moraš da zvučiš kao da uživaš u ovome“, promrmlja Rik.

„Misliš da uživam u svemu ovome?“ Čejš provuče novčić između prstiju dok mu nervozan grč zatitra na usnama. „Lupetaš. Naravno da ne želim da gledam kako jedan od vas dvojice menja život koji je izabrao samo zbog nečijeg hira.“

Roman je bio siguran da njegov najstariji brat sve ovo snažno doživljava upravo zato što sam nije izabrao svoj životni put. Naprotiv, preko noći mu je nametnuta uloga izdavača i roditelja. Kao najstariji, sa sedamnaest, kada im je umro otac, Čejš je osećao da je njegova dužnost da preuzme očevo mesto i bude glava porodice. Za Romana je to bio najveći motiv da učestvuje u bacanju novčića. Roman je bio taj koji je otišao iz Jorkšir Folsa da bi ispunio svoje snove, dok je Čejš ostao i odrekao se svojih.

Obojici, i Romanu i Riku, najveći uzor bio je Čejš. Ako je Čejš smatrao da loše zdravlje njihove majke i njena neizmerna želja za unučetom opravdavaju žrtvovanje, Roman mora da se složi. Ne samo što je dugovao mnogo svome bratu, već je delio podjednaku odanost prema porodici.

„Mama ne pati od hira“, reče Roman braći. „Rekla je da slabo srce ne podnosi stres.“

„Ni razočarenje“, izusti Rik. „Nije upotrebila tu reč, ali prokleta dobro znate da je tako mislila. Razočarali smo je.“

Roman klimnu sa odobravanjem: „Ako će je unuče usrećiti, onda je na jednom od nas da joj ga podari, pa neka ga mazi dok još može da uživa kao baka“.

„Saznanje da je jedan od nas srećno oženjen udaljiće je od stresa koji bi trebalo da izbegava“, složi se Čejš. „A unučće će joj dati smisao života“.

„Zar ne možemo jednostavno da joj poklonimo kućence?“, upita Rik.

Roman je razumeo osećanje. U trideset prvoj, njegov životni stil je izuzimao svaku vrstu smirivanja. Brak i porodicu nije planirao u skorijoj budućnosti. Do sada. Ne da Roman nije voleo žene. Naprotiv. Do đavola, voleo je žene, njihov miris i meku kožu koja klizi po njegovom uzbuđenom telu. Ali, bilo mu je nezamislivo da se odrekne karijere da bi gledao isto žensko lice do kraja svog života. Naježio se, shvativši da se u ovom trenutku rešava njegova budućnost.

Okrenuo se prema svom srednjem bratu. „Rik, ti si se već jednom ženio. Nema potrebe da to ponovo radiš,“. Iako Roman nije imao preteranu želju da preuzme sve na sebe, nije mogao da dozvoli jednom od braće da ponavlja prošlost – da ženidbom pomaže onom drugom, žrtvujući u svemu tome upravo sebe.

Rik odmahnu glavom: „Neće moći, batice. Bacamo novčić. Prethodni nema nikakve veze sa ovim. Ovde je u pitanju porodica.“

Roman je razumeo. Čendlerovi su držali do porodice. Vratio se tamo gde je stao. Da li bi i dalje radio kao spoljnopolitički dopisnik Asošijeted presa, nastavio da dotiče vruće političke teme i razotkriva svetu nedorečene priče, ili bi se smirio u Jorkšir Folsu na način koji nikada nije planirao? Ponekad ni sam nije bio siguran čije snove ispunjava – svoje, Čejsove ili kombinaciju obojice – Roman je živeo u strahu da ne ponovi život svoga brata, pomirljivi život bez izbora.

Uprkos komešanju u stomaku, spremno je klimnuo u Čejsovom pravcu: „Daj da završimo s tim.“

„Kako ti kažeš,“. Čejš fijuknu novčić visoko u vazduh.

Roman nagnu glavu prema Riku, dajući mu mogućnost da bira.

„Glava“.

Kao usporeni film, novčić se vrteo u vazduhu. Romanu je na isti način pred očima proleteo njegov bezbrižni život: žene sa kojima je flertovao, one posebne koje su potrajale dovoljno dugo da ih proglasi vezom, ali ne i životnom saputnicom, povremeni burni, strasni susreti, koji su u poslednje vreme, kako je postajao stariji i izbirljiviji, bili sve ređi.

Pljesak Čejsovih sklopljenih dlanova vrati Romana u stvarnost. Presrete ga bratov značajan pogled.

Promena života.

Umiranje snova.

Ozbiljnost situacije probadala ga je u stomaku. Ispravio je ramena i čekao. Rik je zadržavao dah.

Čejs je podigao ruku i pogledao dole pre nego što se susreo sa Rikovima i Romanovim pogledima. Zatim je završio posao, kao i uvek, bez odugovlačenja. „Mislim da će ti sada biti potrebno piće, bato. Ti si žrtveno jagnje u maminom zahtevu za unučićima.“

Rik je ispustio težak uzdah, ali to nije bilo ništa u poređenju sa olovnom loptom u Romanovom stomaku. Čejs stade pored Romana: „Ako hoćeš da odustaneš, sada je vreme. Niko ti neće zameriti ako ne želiš da ovo uradiš.“

Roman se s mukom nakezi, imitirajući Čejsa kada je ovaj imao osamnaest godina. „Misliš da je zavođenje žena i pravljenje beba težak posao? Kada ja to budem obavio, požećeš da si na mom mestu.“

„Gledaj da bude nevinašce“, reče Rik predusretljivo, ali u njegovom glasu nije bilo primesa pravog humora. Očigledno je osećao Romanov bol koliko i sopstveno olakšanje što on nije bio taj koji je izabran.

Roman mu je bio zahvalan na pokušaju da ga oraspoloži, čak iako mu to nije uspevalo. „Mnogo je važnije da ona ne očekuje previše“, odvratio je. Žena kojom se bude oženio moraće unapred da zna ono što on jeste i prihvati ono što nije.

Čejs ga potapša po leđima: „Ponosan sam na tebe, mali. Ovo je životna odluka. Budi siguran da ćeš moći da živiš sa njom, važi?“

„Ne planiram ni sa kim da živim“, promrmlja Roman.

„Šta onda planiraš?“ upita Rik.

„Lep i dugoročan brak koji neće mnogo promeniti moj život. Hoću da nađem neku koja je spremna da ostane kod kuće i podiže decu, koja će biti srećna da me vidi kada se pojavim.“

„Već imaš dovoljno na vratu, u tome je stvar?“ upita Rik.

Roman ga prostreli pogledom. Njegovi pokušaji da ga oraspoloži otišli su predaleko. „Mi smo u stvari imali predivno detinjstvo i hoću da se oženim onom koja može isto to da pruži mojoj deci.“

„Znači, dok si ti na putu, žena sedi kod kuće“. Čejs odmahnu glavom. „Bolje pripazi na svoje stavove. Sigurno ne želiš da uplašiš potencijalne kandidatkinje već na početku.“

„Nema šanse da se tako nešto dogodi“, nasmeja se Rik. „Nije bilo devojkice u školi koja nije žudela za ovim klintcem pre nego što je otišao u potragu za životom punim avantura.“

Uprkos situaciji, Roman se smeja. „Tek kada si ti maturirao. Tvoje su bile težak ulov.“

„Podrazumeva se.“ Rik prekrsti ruke na grudima i nakezi se. „Šta je – tu je. Morao sam da idem Čejsovim koracima, a bili su ogromni. Devojkice su volele njegovu jaku i ćutljivu narav. Ali, čim je on maturirao, počele su da uzdišu za mnom.“ Pomazio se po vratu. „Kada sam ja otišao, imao si odrešene ruke. Sve su se ložile.“

Ne baš sve. Romana, kao toliko puta do tada, zapljusnu sećanje na srednjoškolsku zaljubljenost. Prelepa crnokosa devojka zelenih očiju, Šarlot Bronson, zbog koje su njegovi dečaćki hormoni divljali. Njeno nemilosrdno odbijanje još ga je bolelo, baš kao

nekada. Smatrao je da je ona bila ta koja je pobjegla. Nikada je nije zaboravio. Iako je želeo da to okarakteriše kao mladalačku ljubav i što pre je zaboravi, istini za volju morao je da prizna koliko su njegova osećanja bila duboka.

Nikada to ne bi glasno priznao svojoj braći, ni onda ni sada. Čovek mora da zadrži neke stvari za sebe.

Poslednje što je Roman čuo je da se Šarlot preselila u Njujork Siti, svetski modni centar. Iako su oboje živeli u iznajmljenim stanovima u istom gradu, nikada nije naleteo na nju niti je pokušao da je traži. Roman je retko boravio u velikom gradu dovoljno dugo da bi nešto više preduzeo. Stizao je da prespava, presvuče se i uputi ka sledećoj destinaciji.

O njoj nije čuo nijedan trač od svoje majke i crv radoznalosti je pobedio. „Da li se Šarlot Bronson vratila u grad?“ upitao je.

Rik i Čejs razmeniše iznenađene poglede. „Naravno da jeste“, reče Rik. „Ima malu radnju u Prvoj.“

„Nije se udavala“, dodade Čejs sa osmehom.

Romanu je odjednom snažno proradio adrenalin: „Kakvu radnju?“

„Zašto ne odeš i proveriš sam?“ upita Rik.

Ideja ga je mamila. Pitao se kako li Šarlot sada izgleda. Da li je još mirna i čedna kao nekada. Da li joj zagasito crna kosa i dalje pada niz leđa, vapeći za dođirom. Pitao se da li su njene zelene oči još izražajne i iskrene, kao prozor u njenu dušu za svakoga ko je dovoljno voleo.

On je voleo i razočarao se. „Da li se mnogo promenila?“

„Idi pa vidi.“ Čejs se nadovezao na Rikov podstrek. „Nazovi to svojim prvim pokušajem u zavodjenju potencijalnih udavača.“

Kao da bi se Šarlot zainteresovala. Spokojno bi otišla posle prvog sastanka i ostavila ga na cedilu, po svoj prilici bez trunke žaljenja. Roman nikada nije

verovao njenoj naglašenoj nezainteresovanosti i nije smatrao da je za to kriv njegov ego. Iskre su bile dovoljno jake da bi zapalile ceo grad, fluid toliko snažan da izazove eksploziju. Štaviše, seksualna privlačnost nije bila njihova jedina zajednička tačka.

Bili su povezani mnogo više od toga, dovoljno duboko da je sanjario i nadao se zajedničkoj budućnosti, što mu se nikada ranije nije dešavalo. Otkrivanje tako intimnih delova njegove duše učinilo ga je još ranjivijim i njeno odbijanje ga je zato još više bolelo. Shvatio je to tek sada, zreliji i stariji.

„Možda ću da je potražim“, uzvratila Roman neodređeno. Ničim nije želeo da pokaže braći svoju radoznalost za Šarlot Bronson. Naročito jer mu je bio potreban drugačiji tip žene, koja će pristati na njegov plan.

Zastenjao je, setivši se zbog čega se prvenstveno poveo ovaj razgovor. Njegova majka je želela unučad i Roman bi učinio sve da joj udovolji. Međutim, to ne znači da će moći da obezbedi životnu saputnicu uključujući jake emocije i velika očekivanja koja zahteva tipičan brak. On je čovek koji voli svoju slobodu, a ne muž za sva godišnja doba. Njegova potencijalna supruga bi morala da želi decu više nego muža i da uživa u samoći. Samostalna žena koja obožava klince bila bi pravi pogodak.

Roman je nameravao da se oženi, da njegova žena zatrudni i da se iz svega toga izvuče, ne osvrćući se.

Sunce se probijalo kroz veliki stakleni izlog, milujući Šarlot svojim čarobnim toplim zracima. Odlična dekoracija za tropsku postavku na kojoj je radila. Vezala je bikini-traku na leđima lutke koja će biti postavljena u izlogu i okrenula se svojoj pomoćnici. „Pa, šta misliš?“

Bet Hansen, Šarlotina najbolja prijateljica iz detinjstva, se nasmeja. „Volela bih da sam tako građena.“

„Sada jesi.“ Šarlot baci pogled na Betinu sitnu figuru sa uvećanim grudima.

Jorkšir Fols je gradić udaljen četiri sata vožnje od Njujorka – dovoljno daleko da ostane mali grad, ali i dovoljno blizu da se putovanje do velikog grada isplati ako za to postoji dobar razlog. Očigledno da je estetsko uvećavanje grudi za Bet bilo upravo to.

„I ti bi mogla da budeš. Ne treba mnogo da maštaš.“ Bet pokaza prstom na lutku, napravivši rukama konturu bujnog ženskog tela. „Pogledaj nju i zamisli sebe isto tako. Dizanje za početak, jer bi za samo jedan broj veće još više privlačile pažnju muškaraca.“

Šarlot značajno uzdahnu: „S obzirom na interesovanje koje ova radnja izaziva, ne treba mi pomoć u privlačenju bilo čije pažnje.“

Što se muškaraca tiče, ni sa kim nije izašla još od dana Njujork Sitija pre šest meseci. Mada je ponekad bila usamljena, nije bila spremna da opet počne sa izlascima – dugi obroci u mučnoj tišini ili obavezan poljubac za laku noć, kada bi neminovno morala da zgrabi zalutalu ruku svog partnera pre nego što počne pravo istraživačko pipanje. Ipak, ako bude želela da upotpuni život i svojoj karijeri pridoda muža i decu, vrlo brzo će morati da se vrati u igru izlazaka.

„Svakoj ženi treba više muške pažnje. To hrani njen ego, a kome to još ne prija?“

Šarlot se namršti: „Više bih volela da muškarca...“

„...Zanima tvoj mozak nego lice ili telo“, ponovi Bet kao papagaj, sa rukama na kukovima.

Šarlot klimnu glavom. „Tako je. I svakog muškarca bih zauzvat podjednako poštovala.“ Osmehnu se: „Da li počinjem da zvučim kao pokvarena ploča?“

„Možda malo.“

„Kaži mi nešto. Zašto muškarce koji me privlače interesuje samo zabava i ne idu na duže staze?“ upita Šarlot.

„Zato što izlaziš sa pogrešnim muškarcima, ili možda zato što im ne daješ šansu. Osim toga, dokazano je da muškarce prvenstveno zanima zabava. Pametan momak,

pravi momak će moći bolje da te upozna a zatim ćeš ga oduševiti svojom savršenom snagom uma.“

„Muškarci koje prvenstveno zanima izgled su pre-
više plitki.“

„Ma daj! Opet generalizuješ i brzopleto donosiš zaključke. Ne mogu da se složim.“ Bet stavi ruke na kukove i mrko pogleda Šarlot. „Zabavljanjem se stiče prvi utisak“, insistirala je.

Šarlot se pitala zašto Bet tvrdi jedno kada je živi primer sasvim suprotnog. Ako je Bet verovala da se muškarci prvo privuku zabavljanjem i tek onda kada bolje upoznaju i počnu da poštuju ženu kakva ona zaista jeste, zašto se onda podvrgla plastičnoj operaciji tek nakon što je upoznala svog verenika? Šarlot je suviše volela svoju drugaricu da bi je povredila postavivši joj to pitanje.

„Pogledaj, na primer, ovu radnju.“ Bet mahnu rukom. „Ti prodaješ zabavljanje i stoga si odgovorna za osvežavanje mnogih već uveliko bajatih veza i brakova.“

„Ne mogu sa tobom da se raspravljam.“ Mnogo mušterija joj je reklo istu stvar.

Bet se nasmeja. „Polovina žena u ovom gradu je srećno, zahvaljujući tebi.“

„Ne preteruj.“

Njena drugarica sleže ramenima. „Bez obzira. To je suština, zar ne šalješ poruku da je zabavljanje veoma važno?“

„Pre bih rekla da šaljem poruku koliko je važno biti svoj.“

„Mislim da govorimo o istoj stvari, ali ne bih sada o tome. Jesam li ti pričala o Dejvidovom paketu usluga? Oči i brada, zatezanje i implantati.“

Šarlot zakoluta očima. Po njenom mišljenju, Bet je izgledala savršeno i pre nego što je otišla pod nož i još nije razumela šta je njenu drugaricu nateralo da pomisli kako joj je potrebna promena. Očigledno je da

Bet nije razmišljala, već samo reklamirala usluge svog budućeg muža.

„Da li ti je neko već rekao da počinješ da zvučiš kao reklama za plastičnu hirurgiju?“

Bet se nasmeja: „Pa naravno. Planiram da se udam za njega. Zašto da ne uvećamo i posao i zajednički bankovni račun u isto vreme?“

Betine najamničke reči bile su u suprotnosti sa slatkom, prizemnom ženom kakvu je Šarlot nekada poznavala. Još jedna od njenih suptilnih promena, koje je Šarlot primetila od kada se vratila. Šarlot i Bet su rođene i odrasle u Jorkšir Folsu. Baš kao što je to Šarlot već jednom učinila, i Bet je planirala uskoro da se preseli u Njujork Siti. Šarlot je verovala da će njena drugarica uživati u svetlima velikog grada. Setila se sopstvenog iskustva i uskovitlanih osećanja. U početku je volela prometne ulice, brzi tempo života, sjaj grada, pa čak i noćni život. Onda je zanos iščezao i mesto mu je ustupila praznina. Nakon života u tesno povezanoj zajednici kao što je Jorkšir Fols, samoća ju je dokrajčila. Nešto sa čime će Bet morati da se suoči kada se bude preselila kod svog muža u Njujork.

„Znaš da nikada neću moći da nađem nekog ko će te zameniti“, izusti čežnjivo Šarlot. „Ti si savršen pomoćnik.“

Kada je Šarlot odlučila da napusti posao šefa prodaje u luksuznom butiku Njujork Sitija i kod kuće otvori „Šarlotin kutak“, bio je dovoljan samo jedan telefonski poziv kojim je ubedila Bet da napusti posao sekretarice u agenciji za nekretnine i počne da radi za nju.

„I ti ćeš meni nedostajati. Ovaj posao bio je najbolji od svih drugih.“

„To je zato što si napokon počela da koristiš svoj talenat.“

„Zahvaljujući tvojoj viziji. Ovo mesto je fantastično.“

Šarlot je blago porumenela. Brinula je na kakav će prijem naići njen šik butik u ovako malom gradiću u

unutrašnjosti. Bet je bila ta koja ju je gurala i podržavala u osetljivom periodu pred otvaranje. Šarlotine zebnje bile su neosnovane. Zahvaljujući televiziji, Internetu i časopisima, žene Jorkšir Folsa bile su i više nego spremne za modu. Njen Kutak je postao hit – ako je tako čudo bilo moguće među preostalim staromodnim radnjama.

„Kad je reč o talentu, drago mi je da smo se odlučile za ovu azurnoplavu boju umesto crne.“ Bet pokaza na bikini trake, čvrsto uvezane na leđima lutke.

„To je prava boja mora na ostrvu Fidži. Koralno more i Južni Pacifik.“ Šarlot zatvori oči i zamisli slike predela iz brošura koje je držala pozadi, u svojoj kancelariji.

Nije planirala da putuje ali je, od kada zna za sebe, sanjala o dalekim mestima. Još kao maloj devojčici, slike idealnih letovališta pothranjivale su joj nadu da će se njen odlutali otac vratiti i sa njom podeliti svoj glamurozni život. Danas nije mogla da spreči neretku želju da vidi sva ta egzotična mesta, iako se plašila da je, zahvaljujući upravo toj želji, bivala još sličnija svom ocu – glupa, sebična i slaba. Umesto toga, odlučila se za fotografije kao one u njenoj kancelariji, na kojima su naslikani svetlucava voda, beli penušavi talasi i vrelo sunce koje prži голу kožu.

„Da ne pominjem kako azurnoplava boja dominira ostatkom postavke letnjeg izloga?“

Betin glas prekinu Šarlotine misli i ona otvori oči. „To takođe. Sada ćuti i pusti me da još malo sanjam.“ Ali, magija je nestala.

„Teško je gledati kupaće kostime kada smo tek ispratili zimu.“

„Znam.“ Pored luksuznog i klasičnog donjeg rublja, Šarlot je prodavala i druge modne predmete – u zimskom periodu džempere a u letnjem kupaće kostime sa pratećim rekvizitima u odgovarajućem desenu. „Ali, svet mode funkcioniše po svom sopstvenom nahodanju.“

Baš kao Šarlot. Hladan vazduh samo što je iščezao, ustupajući mesto blagom martovskom otopljenju, a Šarlot je u letnjem stilu obukla iznenađujuće svetle boje i lake materijale. Ono što je počelo kao pokušaj da privuče ljude u svoju radnju, uspelo je. Sada je prepričavanje dovodilo ljude u njenu radnju i ona je počela da uživa u odeći koju je nosila.

„Mislila sam da stavimo kupaće kostime u desni ugao izloga“, reče Šarlot.

„Bilo bi dobro.“

Šarlot pomeri lutku prema izlogu koji gleda na Prvu aveniju, glavnu ulicu Jorkšir Folsa. Imala je sreću što je našla ovako dobru lokaciju, nekadašnju Gajevu prodavnicu trikotaže. Šarlot nije brinula što postavlja još jednu maloprodajnu radnju u isti prostor zato što je njena roba išla u korak sa vremenom. Prvih šest meseci je plaćala iznajmljivanje po staroj ceni, a zatim je cena skočila. Međutim, to je bilo dovoljno da posao krene. Uspehom je dokazala i sebi i drugima da je na pravom putu.

„Slušaj, umirem od gladi. Idem preko puta u restoran da nešto prezalogajim. Hoćeš sa mnom?“ Bet zgrabi jaknu sa police i navuče je.

„Ne, hvala ti. Ostaću još malo da završim sređivanje izloga.“ Šarlot i Bet su danas skoro kompletno preuredile inventar. Bilo je lakše završavati stvari dok je radnja zatvorena nego tokom radnog vremena. Mušterije nisu uživale samo u kupovini već i u ćaskanju.

Bet uzdahnu: „Kako hoćeš. Tvoj društveni život je patetičan. Čak i ja sam ti bolje društvo od tih lutaka.“

Šarlot poče da se smeje, zatim pogleda Bet i u njenim očima ugleda nešto više od dobre šale. „Nedostaje ti, zar ne?“

Bet klimnu glavom. Njen verenik je dolazio skoro svakog vikenda, ostajao od petka do nedelje uveče, kada se vraćao u veliki grad na posao. Pošto je ovog vikenda izostao, Šarlot je zaključila da se Bet nije radovala još jednom usamljenom obroku.

Nije ni Šarlot. „Znaš šta? Idi zauzmi sto i naći ćemo se tamo u pet...“ Glas joj zamuknu kada je uhvatila pogled muškarca ispred izloga.

Crna kosa mu se presijavala na suncu a seksi naočari su savršeno stajale na njegovom licu, čineći ga nedorečenim. Iznošena džins jakna pokrivala mu je široka ramena a farmerke su se pripijale uz duge noge. Šarlot oseti u stomaku nervozu koja se širila naniže, trepereći zbog mogućeg prepoznavanja.

Trepnula je, ubeđujući sebe da je pogrešila, ali on se dovoljno udaljio da nije mogla da ga vidi. Zatresla je glavom. Nemoguće, pomislila je. Svi u gradu su znali da Roman Čendler putuje i izveštava. Šarlot je oduvek poštovala njegove ideale, nezadrživu želju da izlaže sebe neotkrivenim nepravdama, iako nije razumela razloge koji su ga držali tako daleko od kuće.

Njegove težnje su je oduvek podsećale na njenog oca, holivudskog glumca. Baš kao i njegov dobar izgled i šarm. Jedan mig, jedan osmeh i žene bi padale u nesvest. Do đavola, ona je pala i, nakon mnogo flertovanja i odugovlačenja, izašli su na svoj prvi sastanak. Jedna noć – noć kada se potpuno spojila sa Romanom na svim nivoima. Zaljubila se snažno i brzo, kao što to može samo devojčurak. Iste noći je saznala Romanov plan da napusti Jorkšir Fols čim mu se ukaže prva prilika.

Nekoliko godina unazad, Šarlotin otac je napustio svoju ženu i dete i otišao u Holivud. Slušajući Romanovo priznanje, odmah je prepoznala svu prazninu koju bi ostavio za sobom.

Bilo je dovoljno da sagleda usamljenički život svoje majke i odmah pronađe snagu da postupi po sopstvenom nahođenju. Otišla je od Romana iste noći, optuživši ga da ne „čini to“ zbog nje. Nije dozvolila sebi da se osvrće, bez obzira na to koliko je bolelo – a bolelo je.

Gledaj i ne pipaj. Mudra pravila za devojku koja želi da joj srce i duša ostanu netaknuti. Trenutno nije osećala potrebu za izlascima, ali, kada se pojavi onaj pravi,

svakako da hoće. Do tada, igraće po svojim pravilima. Nije joj padalo na pamet da ponovi istu grešku kao njena majka, čekajući lutalicu koji je svraćao s vremena na vreme i zbog toga se nije vezala za nemirnu dušu kao što je Roman Čendler. Nije preterano brinula o takvim stvarima. Bilo je prosto nemoguće da se on vratio u grad, a čak i da jeste, držaće se podalje od nje.

Dodir Betine ruke na ramenu prenu je i ona blago poskoči.

„Hej, jesi li dobro?“

„Odlično. Samo malo rasejano.“

Bet zabaci svoju plavu kosu iza okovratnika i otvori ulazna vrata. „Okej. Zauzeću sto, vidimo se za pet minuta.“ I izađe, pustivši da se vrata sama zatvore za njom. Šarlot se okrenu prema lutki, rešena da završi posao do kraja – i smiri se – pre nego što krene na večeru.

Nije moguće da se Roman vratio u grad, reče sebi. Nije moguće.

DRUGO POGLAVLJE

Sumrak se spuštao na horizont kada je Roman ušao u restoran „Normanov vrt“, nazvan delom po Normanu Hanoveru Starijem, čoveku koji ga je otvorio, a delom po vrtovima preko puta. Restoranom je sada upravljao Norman Mlađi, vlasnik i glavni kuvar. Jutro nakon bacanja novčića i svoj prvi dan nakon povratka u Jorkšir Fols Roman je prespavao, a zatim se zabavio igrajući karte sa svojom majkom, pobrinuvši se da ona ostane u krevetu. Takođe je razmatrao ponudu koju su mu danas prosledili iz Vašington posta da preuzme posao njihovog urednika.

Svaki drugi novinar bi dao sve za takvo radno mesto, Roman je to znao. Iako je morao da prizna da bi verovatno uživao u političkim intrigama i promeni tempa, nikada nije imao u planu da se skrasi na jednom mestu. Mnogo je proputovao, ali još toga je moglo da se vidi, još izveštavanja i razotkrivanja – s obzirom na korupciju u Vašingtonu. Roman je pretpostavljao da bi se tamo uglavnom dosađivao.

Kada bi živeo u prestonici, verovatno se ne bi osećao ograničeno kao u svom rodnom gradu, i svakako bi ponudu shvatio mnogo ozbiljnije da nije izgubio u bacanju novčića. Sada, kada je morao da se nadmeće sa potencijalnom udavačom, koja će nesumnjivo želeći da živi sa mužem čiji dom je unutar granica Sjedinjenih Država, imao je dobar razlog da odbije ponudu. Sa ove tačke gledišta, povratak u inostranstvo još više ga je privlačio.

Predveče, njegova majka je dremala pred televizorom i Roman je napokon bio u prilici da ode iz kuće, znajući da se ona odmara.

S obzirom na to da je već bilo kasno, brzo je hodao kroz grad, kada su mu boje u izlogu jedne od radnji – mnoštvo živih boja – pale u oči i naterale ga da zastane i baci pogled. Iskosio se da bi ga bolje osmotrio, zaustavivši se tik ispred izloga sa ženskim donjim rubljem.

Slobodne, seksi spavačice, podvezice i sve ostalo što su žene oblačile da bi privukle muškarce – takvih krpica se i te kako nagledao u svoje vreme – ukrašavalo je izlog. Predmeti su bili senzualni i dekadentni, uključujući primamljive desene životinjskog krzna.

Očigledno je da su se neke stvari u njegovom rodnom gradiću promenile. Dok se pitao ko je odgovoran za posrtanje konzervativizma, prisetio se sinoćnjeg razgovora sa svojom braćom. Da li se Šarlot Bronson vratila u grad? upitao ih je.

Ima malu radnju u Prvoj... Idi i uveri se sam. Vidno se zabavljajući, braća su namerno odgovarala neodređeno, sada je shvatio.

Dopustio je sebi još jedan pogled na provokativne gaćice u izlogu i snažno odmahnuo glavom. Nije moguće da je Šarlot Bronson vlasnica ove radnje. Šarlot koju je pamtio bila je više povučena nego društvena i više prirodno senzualna nego naglašeno seksi. Ta kombinacija ga je oduvek intrigirala ali, uprkos svemu, njen tip ličnosti ga nije toliko pogađao kao tip žene koja bi otvorila ovako primamljivu, erotsku prodavnicu. Ili možda bi?

Začu se automobilska sirena, vraćajući Romana u stvarnost. On se okrenu i ugleda Čejsov kamion koji se parkirao na praznom parking mestu niz ulicu. Bacio je pogled na sat. Rik je verovatno već unutra. Biće dovoljno vremena da pogleda radnju posle susreta sa svojom braćom. Ušao je u restoran i krupnim ko-